

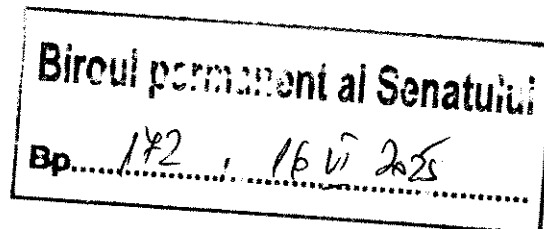

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/7122/2025 din data de 11.06.2025

Domnului Mario-Ovidiu OPREA,
Secretarul general al Senatului României

b172/2025

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/2978 din data de 14 mai 2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006* (b172/13.05.2025), în vederea avizării, vă comunicăm faptul că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 5 iunie 2025 a Comisiei nr. 1 – judecători „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (e.g. Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Propunerea legislativă a fost analizată de comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii din perspectiva exprimării unui punct de vedere, reținându-se următoarele:

Prin propunerea legislativă analizată se urmărește instituirea unei excepții de la caracterul executoriu de drept al hotărârilor judecătorești pronunțate de instanța de contencios administrativ în primă instanță, prin care se dispune suspendarea executării categoriei actelor administrative unilaterale menționate în propunere, în condițiile prevăzute la art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv în sensul în care suspendarea executării să producă efecte numai de la „data rămânerii definitive” a hotărârilor menționate sau, după caz, „de la data epuizării căilor ordinare de atac”.

Cu titlu preliminar, s-a observat că propunerea legislativă formulată conține o referire inexactă la epuizarea căilor ordinare de atac, în condițiile în care, potrivit art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, calea de atac prevăzută de lege în acest caz este doar recursul, cale extraordinară de atac, care poate fi formulată într-un termen de 5 zile de la comunicare.

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector
6, cod poștal 060011

Pe de altă parte, având în vedere modalitățile în care o hotărâre judecătorească devine definitivă, raportat la dispozițiile art. 634 din Codul de procedură civilă¹, comisia de specialitate a apreciat că referirea la epuizarea căilor de atac este superfluă, în măsura în care sintagma „rămânerea definitivă” acoperă și situația în care a fost promovată calea de atac a recursului, iar aceasta a fost soluționată prin hotărâre definitivă.

Prin urmare, ca o primă observație, s-a considerat că textul propus pentru conținutul alin. (5) al art. 6 din Legea nr. 407/2006 necesită o reformulare în sensul celor expuse anterior.

Cu privire la aspectele de fond din cuprinsul propunerii legislative, comisia de specialitate a reținut că aceasta are în vedere acele situații în care actul administrativ vizat de procedura de suspendare face parte din categoria celor reglementate de art. 6 alin. (1) lit. f) și f¹) și alin. (4) din Legea nr. 407/2006 și de art. 22² din O.U.G. nr. 81/2021, respectiv ordine ale ministrului mediului, apelor și pădurilor emise cu privire la stabilirea numărului de exemplare de urs brun care reprezintă nivelul de prevenție și repartitia pe județe și fonduri cinegetice, cu aplicabilitate din anul 2026.

Astfel, în temeiul art. 22² din O.U.G. nr. 81/2021, „începând cu anul 2026, numărul de exemplare de urs brun care reprezintă nivelul de prevenție și repartitia pe județe și fonduri cinegetice se stabilesc până la data de 15 mai a fiecărui an, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de vânatoare, pe baza studiului privind analiza probelor genetice, stabilirea numărului minim de indivizi la nivel național, a diversității genetice și a structurii populaționale, realizat de autoritate.”

În ceea ce privește cadrul juridic în vigoare care reglementează situațiile în care se poate dispune, prin hotărâre judecătorească, suspendarea executării unui act administrativ unilateral, propunerea legislativă are în vedere introducerea unei derogări de la dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004, potrivit căreia:

„Art. 14 - Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhice superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea

¹ Art. 634 din Codul de procedură civilă, intitulat „Hotărârile definitive”, prevede următoarele: „(1) Sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului; 2. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs; 3. hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel; 4. hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs; 5. hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii; 6. orice alte hotărârri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs. (2) Hotărârile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.

instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anulare a actului în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii în suspendare și dacă fondul cererii de suspendare nu a fost soluționat, instanța investită cu cererea de suspendare va constata această împrejurare și va respinge cererea de suspendare ca lipsită de interes. Dacă suspendarea s-a dispus, aceasta încetează de drept și fără nicio formalitate.

(...)

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare. (...)

De asemenea, solicitarea suspendării executării actului administrativ unilateral poate fi formulată și cu ocazia formulării acțiunii principale, în condițiile art. 15 din Legea nr. 554/2025, după cum urmează:

„Art. 15 - Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii principale.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2) - (7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”

În ceea ce privește justificarea introducerii derogării de la caracterul executoriu de drept al hotărârilor judecătorești prin care se dispune, în primă instanță, suspendarea executării actului administrativ unilateral constând în ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor de stabilire a cotelor de recoltă pentru populația de urs brun, s-a remarcat invocarea unor motive care vizează, spre exemplu, asigurarea protecției vieții și integrității corporale a persoanelor, prevenirea producerii de pagube materiale sau a răspândirii bolilor periculoase, păstrarea echilibrului ecosistemelor, prin măsuri de gestionare cinegetică.

Așa cum se susține în expunerea de motive, prin modificarea momentului de la care își produce efecte hotărârea judecătorească de admitere a cererii de suspendare formulate în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv de la data rămânerii definitive a hotărârii sau,

după caz, de la data epuizării căilor de atac, se dorește evitarea suspendării premature a ordinului ministrului de resort prin care se stabilesc cotele de recoltă pentru ursul brun, ceea ce ar asigura, potrivit inițiatorului propunerii legislative, îndeplinirea scopurilor avute în vedere la emiterea actului administrativ menționat, cu precădere cele care vizează prevenirea pierderilor de vieți omenești.

Față de cadrul juridic în vigoare, comisia de specialitate a remarcat faptul că propunerea legislativă de față vizează reglementarea unei derogări doar de la dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004, cu privire la caracterul executoriu de drept al hotărârilor judecătorești de primă instanță prin care se dispune suspendarea executării actului administrativ unilateral, anterior sesizării pe fond a instanței cu o acțiune în anulare, iar nu și de la dispozițiile art. 15 alin. (3) din același act normativ, care instituie același regim juridic și în cazul soluționării cererilor de suspendare formulate odată cu acțiunea principală de anulare a actului atacat sau introduse ulterior, până la soluționarea acțiunii în fond. Astfel, și în acest din urmă caz, hotărârea dată cererii de suspendare este, potrivit legii, executorie de drept.

Având în vedere cele expuse anterior, plecând de la dezideratele invocate în expunerea de motive, comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că este opțiunea legiuitorului să stabilească momentul de la care devine executorie hotărârea primei instanțe prin care s-a dispus suspendarea executării actelor administrative vizate de propunerea legislativă, în urma învestirii cu o cerere formulată în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Andreea Simona UZLAU

